

NOWA NAZWA NOWA JAKOŚĆ

Kujawsko - Pomorskie Centrum Rehabilitacji i Profilaktyki, taką nazwę od 18 maja nosi dotychczasowy Zakład Balneologii 22 Wojskowego Szpitala Rehabilitacyjno -Uzdrowiskowego. Szpital wzbogacił się też o 38 nowych komfortowych miejsc hotelowych. W uroczystościach wziął udział doradca Prezydenta RP ds. lecznictwa dr Tomasz Zdrojewski oraz wicemarszałek województwa Kujawsko - Pomorskiego Edward Hartwich.

Zanim jednak rozpoczęły się uroczystości dr Tomasz Zdrojewski spotkał się z kilkunastoma dyrektorami ciechocińskich sanatoriów w Dworku Prezydentów RP. W spotkaniu wzięli też udział burmistrz Ciechocinka Leszek Dzierżewicz i prof. Irena Ponikowska kierownik katedry i Kliniki Balneologii. Doradca prezydenta chciała wiedzieć, z jakimi problemami borykają się ciechocińskie sanatoria oraz jaka jest sytuacja polskiego lecznictwa uzdrowiskowego na tle innych krajów. O tym, że jesteśmy jednym z ostatnich krajów europejskich, w którym lecznictwo uzdrowiskowe funkcjonuje na bardzo wysokim poziomie przekonywała prof. Irena Ponikowska. - Inne kraje sprywatyzowały lecznictwo uzdrowiskowe i przekształciły sanatoria w centra spa i wellness - wyjaśniała profesor Ponikowska. Mówiono też o zagrożeniach, - boję się, że także w Polsce zacznie się odchodzić od medycyny. Obecnie przodujemy w dziedzinie balneologii. Nie możemy tego zmarnować. Brakuje nam spójnej strategii rozwoju. Musimy mieć polską drogę dalszego rozwoju lecznictwa uzdrowiskowego, ty, bardziej, ze Unia Europejska nie narzuca nam ni9c w tym zakresie - podkreślała. Musimy stale modernizować sprzęt i stawiać na specjalistów - dodawali inni.

Uroczystości w 22 Wojskowym Szpitalu Uzdrowiskowym rozpoczął dyrektor obiektu Ireneusz Lelwicz. Po powitaniu gości, wśród których oprócz wspomnianych znaleźli się parlamentarzyści: senator Józef Łyczak oraz poseł Tomasz Lenz znaleźli się przedstawiciele władz samorządowych, dyrekcji Narodowego

Funduszu Zdrowia, ks. prałat Grzegorz Karolak oraz ks. ks. Mikołaj Hajduczenia, dyrektor przedstawił historię szpitala (patrz ramka). Obecną działalność placówki zaprezentowali szefowie poszczególnych oddziałów: dr Piotr Kalmus, rehabilitacja ogólnoustrojowa, dr Cezary Guga - rehabilitacja kardiologiczna, lek. med. Wojciech Augustynek - rehabilitacja neurologiczna oraz lek. med. Waldemar Sojka - rehabilitacja kobiet po mastektomii.

Kolejnym punktem uroczystości było zwiedzanie Zakładu Balneologii, któremu nadano nazwę Kujawsko - Pomorskie Centrum Rehabilitacji i Profilaktyki. Symboliczną tablicę z nową nazwą odsłoniли dr Tomasz Zdrojewski i wicemarszałek województwa Edward Hartwich. Wszyscy goście zwiedzili też Galerię 'Pod Dachem Nieba' oraz bazę zabiegową. Chętni mogli na własnej skórze poczuć temperaturę - 50 stopni C. panującą w przedsionku kriokomory. Obecnie szpital dysponuje jedną z najnowocześniejszych baz zabiegowych oferujących pełną gamę zabiegów leczniczo - rehabilitacyjnych.

Niemniejszą atrakcją było otwarcie nowo wyremontowanej części hotelowej na 38 łóżek. Zanim uroczystości doradca prezydenta razem z dyrektorem szpitala przecięli wstęgę obiekt został poświęcony przez ks. prałata Grzegorza Karolaka i ks. Mikołaja Hajduczenia. Uroczystości zakończył koncert wokalnego zespołu wojskowego, który odbył się w kawiarni szpitala.

Jakub Giza

HISTORIA

W 1919r. w dawnych barakach Stacji Sanitarnej armii rosyjskiej oraz w obiektach zajętych przez służbę zdrowia okupacyjnej armii niemieckiej w latach I wojny światowej, stworzony został Wojenny Szpital Sezonowy w Ciechocinku.

W roku 2007 mija właśnie 88 lat od tamtych początków działalności leczniczej na rzecz żołnierzy Wojska Polskiego. 2 kwietnia 1919 roku dowódca Okręgu Generalnego Łódzkiego wydał rozkaz o uruchomieniu Wojskowego Szpitala Sezonowego w Ciechocinku. Data ta w sensie formalnym zapoczątkowała istnienie naszej instytucji. Wyznaczony na oficera gospodarczego ppor. sanit. Władysław Dorenda z 31 pułku piechoty w Aleksandrowie Kujawskim wykonał rozkaz 14

kwietnia - wraz z grupą podległych mu żołnierzy przejmując obiekty szpitalne w Ciechocinku. Natychmiast przystąpił też do ich przygotowania na przyjęcie żołnierzy Wojska Polskiego. Zapoczątkowało to faktyczne istnienie Szpitala jako jednostki organizacyjnej i gospodarczej.

W 1919r. Ministerstwo Spraw Wojskowych dysponowało w Ciechocinku łącznie 4-ma barakami, w których można było zakwaterować 170 kuracjuszy, a już w roku następnym 290 kuracjuszy. W latach 20-tych przyjmowano na turnusy dzieci w towarzystwie matek i opiekunek, a od 1929r. organizowano w barakach kolonie letnie dla dzieci.

W okresie II Rzeczypospolitej Wojskowy Szpital Sezonowy nie posiadał stałego etatu osobowego. Na czas trwania sezonów personel był zawsze improwi-

zowany przez odkomenderowanie ludzi z różnych wojskowych placówek sanitarnych i sezonowy najem pracowników cywilnych.

Na krótko przed wybuchem II wojny światowej, w Wojskowym Szpitalu Sezonowym w Ciechocinku zorganizowano Szpital Wojskowy przygotowany na przyjmowanie rannych z frontu.

W 1945r. doszło do ponownej odbudowy naszego Szpitala. 21 marca ukazał się rozkaz organizacyjny Naczelnego Dowódcy Wojska Polskiego nr 60, dotyczący sformowania wojskowych sanatoriów i domów wypoczynkowych, w tym Sanatorium w Ciechocinku na 100 łóżek.

W 1950r. ukończono budowę skromnego sanatorium dla dzieci, a w latach 1956-1960 wobec narastających potrzeb wzniesiono duży obiekt na 200 kuracjuszy, który otrzymał później nazwę „Wiarus”. Uruchomienie nowego gmachu zbiegło się ze zmianą nazwy sanatorium, które z dniem 1 października 1960r. otrzymało nazwę „Wojskowy Zespół Sanatoryjny”. W okresie 1962-1964 przy w/w gmachu powstał budynek balneologii i fizykoterapii.

W marcu 1980r. w budynku „Świtezianka” urządzono oddział chorób dziecięcych. Z dniem 30 kwietnia 1981 r. Wojskowy Zespół Sanatoryjny został przemianowany na „22 Wojskowy Szpital Uzdrawiskowy”.

2 maja 1984r. uruchomiony został nowoczesny pawilon sanatoryjny na 216 łóżek, nazwany później „Jubilatem”, w którym znajdują się wyłącznie pokoje

dwu i jednołóżkowe z pełnym węzłem sanitarno-higienicznym wraz z zapleczem rekreacyjnym i socjalno-bytowym.

Na przełomie lat 1985-1986 w pobliżu budynku „Jubilat” przystąpiono do budowy nowoczesnego zakładu przyrodoleczniczego. Harmonogram zakładał zakończenie robót na przełomie lat 1991-1992. Inwestycja ta jednak podzieliła los jej podobnych. I etap zakończono w 2001 roku, II - gi w 2005 - oddaniem części basenowej.

Minister Obrony Narodowej zarządzeniem Nr 43/MON z dnia 7 października 1998r. utworzył na bazie dotychczas funkcjonującego Szpitala - „22 Wojskowy Szpital Uzdrawiskowo-Rehabilitacyjny” i nadał mu statut.

Postanowieniem Sądu Rejonowego we Włocławku - Wydziału V Gospodarczego z dnia 17 listopada 1998r. szpital został wpisany do rejestru publicznych zakładów opieki zdrowotnej. Od tego momentu szpital uzyskał osobowość prawną. Z dniem 1 stycznia 1999r. szpital rozpoczął statutową działalność jako samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej.

Następne lata do dnia dzisiejszego to historia wojskowego lecznictwa uzdrawiskowego, to historia wielu pokoleń, to wielki dorobek całej załogi szpitala. Ostatnie lata to dla Szpitala okres inwestycji i remontów realizowanych w złożonej i trudnej sytuacji ekonomicznej resortu Obrony Narodowej.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Pożegnanie Leona Stępkowskiego

Kiedy Ktoś od nas odchodzi, przechodzi na drugi brzeg, umiera, rozstanie z Nim jest bardzo bolesne, szczególnie dla bliskich, krewnych, przyjaciół... Jeszcze chcieliśmy tyle Mu powiedzieć, zaprosić na wycieczkę, na spacer, wspólnie przeczytać książkę, obejrzeć wystawę... A teraz wiemy, że już nigdy... Dziś pozostaje nam jedynie ciche skupienie nad Jego

grobem... Oddanie Mu czci w życzliwej pamięci.

Tak żegnamy Pana Leona Stępkowskiego, zmarłego w kwietniu znanego miejscowego działacza samorządowego i społecznego.

Pan Leon Stępkowski przez całe swoje pracowite życie związany był z samorządami różnego szczebla, pełniąc w nich odpowiedzialne funkcje. W Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Aleksandrowie Kujawskim był m.in. instruktorem kulturalno - oświatowym, kierownikiem oddziału kultury, kierownikiem wydziału organizacyjno - prawnego, pełnomocnikiem do pro-

wadzenia spraw związanych z likwidacją gromad i tworzeniem gminy Nieszawa, w Urzędzie Miasta i Gminy Nieszawa - Naczelnikiem Miasta i Gminy Nieszawa, w Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Ciechocinku - Zastępcą Przewodniczącego, w Urzędzie Miejskim w Aleksandrowie Kujawskim - Naczelnikiem Miasta Aleksandrowa.

Zmarły cieszył się dużym zaufaniem społecznym, przez dwie kadencje reprezentował więc mieszkańców Ciechocinka w Miejskiej Radzie Narodowej.

Pan Leon Stępkowski na stanowisku dyrektora kierował Sanatorium „Julianówka”. Był też prezesem, a później członkiem Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej w Ciechocinku.

Za rzetelną, ofiarną pracę i zaangażowanie społeczne Pan Leon Stępkowski był wielokrotnie nagradzany i odznaczany.

Odszedł od nas Człowiek - Społecznik, któremu sprawy Ciechocinka i jego mieszkańców nigdy nie były obojętne.

Chylimy czoła przed Zmarłym.

Panie Leonie, „nie wszystkim umarłeś,” swoją pracą dla nas pozostawiłeś tu część siebie. Cześć Twojej pamięci!

Klara Drobniowska